

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

RADIO POESJE

Toneelspel in één bedrijf voor de jeugd

door

Ivo van Orshoven

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2001
Nr.1807

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZEVEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens veertien dagen voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *RADIO POESJE* op te voeren moet de naam van auteur *IVO VAN ORSHOVEN* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1990/220/8
ISBN 90-385-0010-6

© 1990 Toneelfonds J. Janssens/Ivo van Orshoven
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

RADIO POESJE

=====

Rolverdeling:

- Eddy, de " baas " van radio poesje;
- Mieke, zijn secretaresse;
- Taterende Toby, de doordraaiende deejay;
- Inspecteur Isegrens, die toch hen toch zo graag zou betrappen;
- Charly en
- Dolly, twee gevaarlijke gangsters;
- Mevrouw Lisette, groentenhandelaar die groot is geworden met spuitjes;

+ + + +

Decor:

Een bureeltje voor Mieke, met een typemachine en een microfoon of intercom erop.

Het raam van de opnamestudio, met een rolgordijn ervoor. Zo mogelijk is het gordijn gecamoufleerd als schilderij. Achter het raam de draaitafel e.d., met een massa knipperende lichtjes, een microfoon, een koptelefoon: het domein van de deejay.

Een namaak-opnamestudio in het secretariaat: een samenraapsel van technische apparatuur.

Een deur naar buiten

Een deur naar de studio

+ + + +

Als het doek opgaat zit Mieke achter haar bureau. Ze is de praktische, opgewekte secretaresse, het hart en de ziel van Radio Poesje. Eddy staat bij het bureau de briefwisseling door te nemen. Hij is klaarblijkelijk net binnengekomen, heeft zijn regenjas nog aan. Hij is nog erg jong, maar tracht zich een air van zakenman te geven.

Het gordijn voor het venster van de opnamestudio is gesloten.

EDDY: Leg die afrekening van de stookkosten nog maar eventjes opzij, en die drukker kan ook nog wel een poosje wachten. Die elektronische spullen hier, die zullen we nu wel moeten betalen, ik vertel die vent al sedert twee maanden dat het geld net gestort is. En dan de huur, daar kunnen we ook niet langer onderuit, vrees ik. En dat hier - of nee - ja, toch maar...

MIEKE: Tweeduizend zevenhonderd twee en dertig.

EDDY: Wat is dat?

MIEKE: Dat is wat we nog op de rekening hadden staan nadat gisteren die deurwaarder vertrokken was.

EDDY: Verdorie. En is er niets bijgekomen vandaag?

MIEKE: Als het je kan troosten: er is ook niets meer afgegaan.

EDDY: Die beenhouwer! Je weet wel, die van (*zingt op de wijs van een djingle*) " billen en borsten, biefstuk en worsten ", we zouden die om een voorschot kunnen vragen op zijn publiciteit voor deze maand.

MIEKE: Hebben we vorige week al gedaan. Toen we dringend die nieuwe micro moesten kopen voor Toby. Weet je niet meer?

EDDY: Nee, maar als jij het zegt zal het wel kloppen. Ik wou dat we dat dan maar niet gedaan hadden.

MIEKE: Die micro niet gekocht? Toby is een wonder, maar had je soms gedacht dat hij zonder microfoon kon uitzenden?

EDDY: Nee. Ik bedoel, hadden we toen dat voorschot maar niet gevraagd.

MIEKE: Waarom?

EDDY: Dan konden we het nu doen.

Ben fuif. Wat zou je zeggen van een fuif? Grote Verjaardagsfuif van Radio Poesje. Met de *(naam van een of ander bekend dansorkestje)*. In Hof ter Lo. We hangen alle verlichtingspalen en spoorwegbruggen vol affiches.

MIEKE: De affiches van de vorige fuif moeten nog betaald worden. Trouwens, we zijn al aan onze vierde grote verjaardagsfuif toe op zeven maanden, als we zo doorgaan hebben we binnenkort alleen nog ons pensioen te vieren.

EDDY: Een ledenactie?

MIEKE: We zijn nog volop bezig met de vorige.

EDDY: Dan weet ik het ook niet meer. We zouden meer publiciteit moeten krijgen, maar het zijn de groten die altijd met de vette brokken gaan lopen. Waarom lukt het bij die anderen wel en hier niet?

MIEKE: Omdat die niet op een jaar tijd drie keer een nieuwe zendinstallatie moeten kopen. Er loopt niet overal een inspecteur Isegrems rond.

EDDY: *(gelaten)* Ik weet het wel, het is diè vent die ons de das omdoet. We krijgen gewoon niet de kans om eens even op adem te komen. Waarom die kerel zo op ons gebeten is mag joost weten. Akkoord, er is altijd wel iets op zo'n installatie aan te merken, maar dat kan je bij de anderen evengoed zeggen. Waarom moesten ze telkens hier de boel komen in beslag nemen, terwijl ze die anderen met rust lieten?

MIEKE: We komen er wel uit. Als we tenminste niet onmiddellijk weer met zo'n meedogenloze controle van Isegrems te maken krijgen. Maar een deejay als Tobie vindt je nergens anders, en vroeg of laat zullen de adverteerders dat ook wel in de gaten krijgen.

TOBY: *(komt binnen van de straatdeur)* Hallohallohallo lollige luistervinken, voor iedereen één opperbeste ochtend en een fleurig roomkleurig humeur. Waw. Zeg eens, weet je wat ik daarnet liep te bedenken? Als we nu eens onze eigen klankstudio zouden inrichten, met mengpanelen en al die elektronische toestanden, dan konden we hier zelf onze reclaimedjingles uitwerken. Veel meer aan te verdienen, man! Eigenlijk doen we hier nu niet meer dan wat plaatjes draaien met zo nu en dan een flauwe reclameslogan er

tussendoor, voor een obscuur lid van de plaatselijke middenstand: (*parodi-
ërend*) " Vreet je maar vetjes met Bogaerts kadetjes. "

EDDY: Momentje, momentje. Vergeet je die deuntjes niet waar we vorige maand
mee begonnen zijn? Ik had het er daarnet nog over, hoe ging het ook weer?

MIEKE: (*zingt, terwijl EDDY begeleidend neuriet*)

Slager Tijtgat

Kwaliteit Zat,

voor Billen en Borsten,

voor Biefstuk en Worsten.

EDDY: Hoe vind^f je hem? Helemaal Mieke en Eddy, en zonder dure mengpanelen.

TOBY: Maar dan moest je die eens horen met een syntesizer erbij, en nadat
we hem eventjes door een paar echokamers hebben gesleurd. Wedden dat die
slager er zijn eigen reclame bij gaat geloven?

EDDY: (*gemelijk*) Misschien heb je gelijk. Misschien kan ik m'n goeie geld
beter in een klankstudio steken dan in deejay met apenkolder.

TOBY: Hee, wat hebben we nu? Ik mag toch wel ideeën aanbrengen zeker?

MIEKE: Til er maar niet te zwaar aan, Toby. Eddy bedoelt gewoon dat er geen
geld voor is. Alleszins de eerste tijd niet. We mogen al blij zijn als we
gewoon kunnen blijven verderdraaien.

TOBY: O, neem me niet kwalijk. Isegrems, niet?

EDDY: Ja. Isegrems.

TOBY: Wel, ik ben toch benieuwd of hij ons de volgende keer nog te pakken
krijgt. Volgens mij loopt hij erin.

EDDY: Ik hoop dat we het nooit te weten komen. Voor mij hoeft er geen vol-
gende keer meer te zijn. Ik krijg al iets alleen nog maar van die vent zijn
gezicht. Zoals hij hier op de meest ongepaste ogenblikken binnenstapt alsof
hij uitgenodigd is! Net of ze hem nooit verteld hebben waar een bel voor
dient. Trouwens, ik geloof er geen barst van dat het werkt (*wijst naar de
namaak-installatie*).

TOBY: (*lachend*) Nee, werken doet het niet, daar gaat het nu juist om. Laat hem gerust die verzameling oud ijzer meenemen als ie zich daar gelukkig mee voelt. Met genoeg zal ik erop staan kijken hoe hij het boeltje probeert buiten te halen. Want wat je er verder ook voor kwaads kan over zeggen - dat het een hoop oud roest is, dat het haast uiteenvalt, dat het niets met een opnamestudio te maken heeft - één kwaliteit heeft het, en dat is dat het loodzwaar is. Wedden dat hij er zich een breuk aan tilt?

EDDY: Wedden dat hij er niet in trapt? Hij heeft jou maar te bekijken om te zien dat er een grapje met hem wordt uitgehaald. En waarschijnlijk zou je hem ook nog met plezier vertellen wat er de clou van is.

TOBY: Maak je daàrvoor maar geen zorgen. Pokerface Toby noemden ze mij in mijn jonge jaren.

MIEKE: Dat moet dan geweest zijn net voordat ze je Taterende Toby zijn beginnen noemen.

TOBY: Dat zijn vulgaire insinuaties. Ik kan net zo goed zwijgen als een ander, maar vergeet niet dat ik met mijn mond mijn brood moet verdienen. Een deejay met z'n mond vol tanden is een deejay met een lege maag. Dacht je echt dat ik niet ook soms zin heb om eens lekker m'n mond te houden, dat ik niet vaak afgunstig naar jullie zit te kijken, hoe jullie een uur lang met iets kunnen bezig zijn zonder een woord te spreken? Dacht je soms dat ik -

EDDY: Toby!

TOBY: Is er iets?

EDDY: Je kletst.

TOBY: Vindt je? Goed, dan ga ik maar aan het werk. (*opent het gordijn naar de studio*) Zorgen jullie er alleen maar voor dat het gordijn bliksemsnel dichtgaat als Isegrens mocht langskomen. (*Wil net langs de studiodeur afgaan, als de buitendeur wordt geopend. Eddy en Toby duiken om het gordijn toe te trekken, terwijl Mieke het zicht erop voor de binnenkomende afschermt.*)

MIEKE: Goieiemorgen, Mijnheer de Inspecteur. Toch geen klachten ditmaal?

ISEGREMS: Nog niet, nog niet. Maar wat nog niet is kan nog komen, nietwaar?

TOBY: *(Heeft zich met Eddy bij de namaak-installatie geplaatst, waar ze samen zitten aan te prutsen)* Daar ziet het anders voorlopig niet naar uit, mijnheer de inspecteur. Eer we dat ding hier aan de praat hebben gekregen bent U al lang bevorderd tot commissaris.

ISEGREMS: Aha, al bezig met het nieuwe materiaal?

TOBY: Nieuw is wel een beetje sterk uitgedrukt.

EDDY: Wat wil je? Ik kan toch niet blijven nieuw kopen, als het voortdurend wordt in beslag genomen.

ISEGREMS: Dat was dan ook allerminst de bedoeling, als je me goed begrijpt, haha.

EDDY: Toe nu, inspecteur, geef ons toch een kans. Als er problemen zijn, zeg ons dan gewoon wat er scheelt, zodat we onze apparatuur kunnen aanpassen. Dan hoeft er niets in beslag genomen te worden, dat bespaart ons een boel geld en U een hoop gesleur.

ISEGEMS: *(Nadert de installatie, bekijkt ze nieuwsgierig, probeert hier en daar een knopje)* Soms heb ik geen bezwaar tegen een hoop gesleur.

MIEKE: Maar wat was er dan verkeerd met de vorige installaties? Waren ze te krachtig, veroorzaakten ze storingen?

ISEGREMS: Er waren klachten. Het staat allemaal in de processen-verbaal. Er waren eh - interferenties. Gevaar voor de verbindingen met het luchtverkeer en zo. Jullie hebt er geen idee van hoe delicaat zo'n verbindingen zijn. Ik krijg tenslotte mijn instructies van hogerhand, en ik doe niets anders dan ze uit te voeren. Nietwaar?

MIEKE: En hebt U dan vandaag ook instructies om hier te komen rondneuzen? Nog voor Radio Poesje ook maar een minuutje terug heeft kunnen uitzenden? Vindt U niet dat wij ook een beetje recht hebben op privacy, tenminste zolang we niets verkeerd gedaan hebben? Nietwaar?!